

Patriarhul României, despre slujba de Paști ca icoană a învierii de obște. Nu ascundem Crucea

Patriarhul României a privit slujba din noaptea de Paști ca icoană a învierii de obște la sfârșitul veacurilor și a explicat de ce această ceremonie începe afară, noaptea și de ce se afișează Crucea în loc să fie ascunsă, ca obiectul care a cauzat moartea lui Hristos.

„Învierea Domnului sau sărbătoarea Sfințelor Paști este centrul spiritual al Ortodoxiei”, a amintit Patriarhul Daniel în noaptea de Înviere, de pe treptele Reședinței Patriarhale, după oferirea Sfintei Lumini.

„Toate zilele săptămânii încep cu ziua Duminicii, numită în Evanghelie ziua întâi a săptămânii. Aceasta ne arată că pentru noi, creștinii, toate zilele vieții sunt îndreptate spre înviere, și anume, spre învierea cea de obște. Dar pregătirea pentru învierea cea de obște de la sfârșitul veacurilor se face în fiecare zi și în fiecare săptămână din timpul vieții pământești”, a subliniat Patriarhul.

Preafericirea Sa a explicat că „Slujba de Înviere în Ortodoxie începe în afara lăcașului de cult pentru că Învierea nu se referă doar la creștinii. Nu doar ei vor învia, ci toți oamenii din toate timpurile și din toate timpurile vor învia la învierea universală de la sfârșitul veacurilor”.

„Slujba din noaptea de Paști este o icoană a Învierii de obște de la sfârșitul veacurilor, o icoană a întregii umanități care va învia, după cum spune Sfântul Apostol Pavel: <Precum toți oamenii mor în Adam, așa toți vor învia în Hristos>”.

La Judecată se va evalua libertatea fiecărui om

Părintele Patriarh a detaliat apoi cum va fi la Judecata de Apoi:

„Toți oamenii din lume care au trăit de-a lungul veacurilor vor învia din morți, apoi va urma judecata tuturor oamenilor din toate neamurile, din toate generațiile. În această judecată se va evalua libertatea fiecărui om și a fiecărui popor în timpul istoriei. Ce a făcut fiecare cu libertatea sa, cum a trăit, cum a răspuns iubirii lui Dumnezeu și cât de mult a iubit fiecare pe semenii săi. Criteriul ultim al Judecății din urmă este iubirea smerită și milostivă față de semenii noștri”.

„Cei care au răspuns iubirii lui Dumnezeu și au arătat iubire milostivă față de semenii lor se vor bucura în comuniunea iubirii Preasfintei Treimi, a Sfinților Îngeri și a Tuturor Sfinților care au trăit pe pământ și au împlinit în viața lor voia lui Dumnezeu. Cei care au refuzat iubirea lui Dumnezeu și nu au arătat iubire milostivă, ajutătoare, darnică față de semenii lor vor rămâne pururea triști. Nu pentru că sunt pedepsiți, ci pentru că în mod liber au hotărât să fie egoiști și indiferenți”.

„De aceea, un gânditor creștin a spus că raiul sau iadul încep din inima omului încă din timpul vieții pământești”.

„Dacă am avut iubire smerită și milostivă în suflet, ne pregătim pentru a intra în rai, în comuniunea iubirii milostive a Tatălui, a Fiului și a Sfântului Duh. Dacă am avut răutate, egoism, autosuficiență și izolare, atunci am început să ne construim în suflet arvuna iadului; pentru că iadul este însingurare, izolare, întuneric, lipsă de sens”, a insistat Preafericirea Sa.

Patriarhul Daniel a adăugat apoi că Mântuitorul, prin înviere „nu a biruit doar moartea, ci și iadul, ca existență însingurată și izolată și cu strălucirea Sufletului Său îndumnezeit a adus iubire în locul însingurării și lumină în locul întunericului”.

„De aceea, în Biserica Ortodoxă, icoana Învierii Domnului nostru Iisus Hristos din morți nu-L arată ieșind din mormânt – cum se întâmplă în tablourile religioase occidentale, ci Îl arată pe Hristos coborât prin Cruce la iad. Aceasta înseamnă că învierea lui Hristos nu începe a treia zi, ci puterea Învierii se arată chiar în Sfânta și Marea Vineri, când prin Cruce a coborât la iad, a biruit puterile iadului, a sfărâmat legăturile sufletelor care erau robite de frica morții”.

Nu ascundem Crucea în noaptea de Paști

„Taina Sfințelor Paști înseamnă Taina Crucii și a Învierii. Prin Cruce a venit bucurie la toată lumea, deoarece în iubirea jertfelnică a lui Hristos arătată pe Cruce era tainic ascunsă sămânța Învierii”.

„Ortodoxia nu desparte Crucea de Înviere, ci vede în Cruce începutul Învierii, prin

iubirea smerită și jertfelnică a lui Hristos; iar Învierea arată slava Crucii. De aceea, noi, în noaptea de Paști nu ascundem Crucea, ci punem lângă ea lumânarea și proclamăm adevărul că Hristos a înviat”.

„Slujba de Înviere se săvârșește în noapte, după miezul nopții, pentru a arăta că <Paște> înseamnă trecere de la întuneric la lumină, de la moarte la viață și de pe pământ la cer. În Vechiul Testament, Paștele însemna eliberarea poporului din robia Egiptului trecând prin Marea Roșie ca pe uscat. Acum însă, Paștele creștin înseamnă trecerea prin moartea jertfelnică sângeroasă a lui Hristos pentru a birui moartea și a ne dăruia nouă oamenilor viața veșnică”.

La final, Patriarhul Daniel a îndemnat ca în aceste zile să avem „bunăvoință și să arătăm în continuare ajutor celor care din cauza războiului și-au părăsit țara și s-au refugiat în diferite țări vecine și la noi, în România, dar care doresc să se întoarcă acasă îndată ce este posibil”.

După cuvântul rostit, Patriarhul a mers împreună cu soborul în Catedrala Patriarhală, unde a continuat Slujba Învierii. Din soborul slujitor fac parte Episcopii vicari patriarhali Varlaam Ploieșteanul și Ieronim Sinaitul. Vezi integral [aici](#).

Mai multe imagini de la [eveniment](#).

Foto credit: Basilica.ro / Raluca Ene

basilica.ro